

nationale ombudsman

Rapport

SVB onduidelijk over regels kinderbijslag in Nederland en België

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de Sociale Verzekeringsbank gegrond.

Inhoudsopgave

Wat is de klacht?	3
Wat ging er aan de klacht vooraf?	3
Wat was de oorspronkelijke klacht?	4
Welke reactie komt er op de klacht?	4
Wat was de aanleiding voor de klacht bij de Nationale ombudsman?	5
Wat heeft de Nationale ombudsman onderzocht?	5
Hoe reageerde de SVB?.....	5
Hoe reageerde Annemarie?	7
Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?	7
Conclusie	8

Wat is de klacht?

Verzoekster klaagt erover dat de Sociale verzekeringsbank (SVB) kinderbijslag heeft toegekend aan haar ex-partner. Dit terwijl beide kinderen hun hoofdverblijf bij verzoekster hebben en zij de volledige (financiële) zorg voor hen draagt. Daarnaast is in het ouderschapsplan bepaald dat aan verzoekster het recht toekomt om kinderbijslag te innen.

Wat ging er aan de klacht vooraf?

Annemarie¹ woont in Nederland en werkt in België. In 2016 scheiden Annemarie en haar partner van elkaar. Hun kinderen blijven bij Annemarie wonen. In een ouderschapsplan spreken Annemarie en haar ex-partner onder meer af dat het recht op kinderbijslag toekomt aan Annemarie. De rechtbank bevestigt dit in een beschikking.

In maart 2017 vraagt Annemarie kinderbijslag aan bij de SVB. Haar aanvraag wordt afgewezen. Bij brief van 24 maart 2017 stuurt de SVB haar een korte reactie:

U heeft aangegeven dat na uw scheiding uw kinderen bij u wonen. U vroeg ons om uw recht op kinderbijslag in Nederland te onderzoeken.

Aangezien u werkt in België heeft u geen recht op kinderbijslag in Nederland. Via uw werkgever kunt u kinderbijslag in België aanvragen.

Annemarie volgt dit advies op. De Belgische instantie Mensura kent haar vervolgens kinderbijslag toe.

Enkele maanden later hoort Annemarie van haar ex-partner dat hij ook kinderbijslag bij de SVB heeft aangevraagd en deze toegekend heeft gekregen. Zij belt hierover met de SVB. Ook stuurt ze de SVB op 2 oktober 2017 een brief om haar situatie nog eens uit te leggen. Ze schrijft de SVB dat haar kinderen na de scheiding bij haar wonen, dat de kinderen op haar adres staan ingeschreven en dat het recht op kinderbijslag haar toekomt. Bij haar brief stuurt ze de SVB een kopie van de beschikking van de rechtbank en het ouderschapsplan. Ze wijst de SVB erop dat de toekenning van kinderbijslag aan haar ex-partner financiële gevolgen voor haar heeft. De Belgische kinderbijslaginstantie zal haar kinderbijslag blokkeren en een deel van de betaalde kinderbijslag van haar terugvorderen.

Annemarie verwijst in haar brief ook naar het telefoongesprek dat zij de week ervoor had met een medewerker van de SVB. In dat gesprek hoorde zij dat haar ex-partner volgens de SVB voldoende bijdraagt in het levensonderhoud van de kinderen. Daarom kan hij kinderbijslag krijgen. Voor Annemarie is het pijnlijk dit te horen. Het staat wat haar betreft volledig haaks op de gang van zaken in de praktijk en op de afspraken in het ouderschapsplan. Annemarie merkt ook op dat zij nooit door de SVB is geïnformeerd dat er kinderbijslag aan haar ex-partner wordt betaald. Gezien de brief die de SVB haar op 24 maart 2017 stuurde, ging ze ervan uit dat de SVB helemaal geen kinderbijslag meer zou uitbetalen. In haar brief vraagt Annemarie de SVB om de zaak recht te zetten, zodat het ouderschapsplan wordt nageleefd. Ook vraagt Annemarie de SVB om de Belgische kinderbijslaginstantie te informeren, zodat stopzetting en terugvordering van kinderbijslag in België kan worden voorkomen.

Op 6 oktober 2017 stuurt de SVB Annemarie een opnieuw een korte brief:

¹ Fictieve naam

Naar aanleiding van uw verzoek delen wij u hierbij het volgende mede.

Wij betalen de kinderbijslag [...] aan hun vader [...], omdat hij aan de voorwaarden van het recht op kinderbijslag voldoet.

Uzelf kunt geen aanspraak maken op de Nederlandse kinderbijslag, omdat u niet verzekerd bent voor de Algemene Kinderbijslagwet.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Naar aanleiding van dit bericht belt Annemarie op 9 oktober 2017 nog een keer met de SVB. Zij geeft daarbij aan dat zij stukken heeft opgestuurd aan de SVB om duidelijk te maken dat haar ex-partner niets bijdraagt in de kosten van het levensonderhoud voor haar kinderen. Ook geeft Annemarie aan dat de omgangsregeling niet wordt nagekomen. Annemarie brengt en haalt de kinderen vaak, waardoor zij alle reiskosten maakt. Het stoort haar dat zij alle kosten voor de kinderen betaalt en haar ex-partner kinderbijslag ontvangt. Annemarie vraagt de SVB met klem de onderhoudsbijdrage goed te onderzoeken, omdat de informatie die de SVB van haar ex-partner heeft ontvangen volgens haar niet kan kloppen.

Hierna blijft het stil. De SVB reageert niet meer op Annemaries nadere bericht. Annemarie onderneemt zelf ook geen verdere actie meer, omdat zij in de tussentijd kinderbijslag uit België blijft ontvangen. Daarvoor vult zij jaarlijks een formulier over haar gezins- en beroepssituatie in. Deze blijven ongewijzigd. Wel verandert de instantie waarvan Annemarie kinderbijslag ontvangt. Kinderbijslaginstantie Mensura wordt in 2018 opgevolgd door Securex en vanaf 2019 ontvangt Annemarie kinderbijslag via Infino.

Annemarie denkt dat alles in orde is totdat zij op 7 mei 2020 een brief over een terugvordering krijgt van Infino. In die brief staat dat Annemarie over de periode van 1 juni 2017 tot 30 juni 2018 volledige kinderbijslag uit België heeft ontvangen. Omdat er tegelijkertijd kinderbijslag aan haar ex-partner is betaald, vordert Infino een bedrag van € 3.331,21 van Annemarie terug. De terugvordering wordt, na overleg tussen Infino en Annemarie, verrekend met latere betalingen van kinderbijslag. Annemarie ontvangt daardoor maandelijks een lager bedrag aan kinderbijslag van Infino. Bij brief van 14 mei 2020 stuurt Infino een brief aan de SVB. Daarin geeft Infino aan dat de SVB Infino nooit eerder op de hoogte heeft gebracht dat er vanuit Nederland kinderbijslag betaald werd aan de ex-partner van Annemarie.

Wat was de oorspronkelijke klacht?

Annemarie begrijpt niet waarom de SVB kinderbijslag aan haar ex-partner heeft toegekend. Haar kinderen hebben namelijk hun hoofdverblijf bij haar. Annemarie draagt de volledige financiële zorg voor hen. Volgens het ouderschapsplan komt het recht op kinderbijslag haar toe. Het is voor Annemarie pijnlijk om van de SVB te horen dat haar ex-partner voldoende zou bijdragen aan de zorg voor de kinderen. De omgang die haar ex-partner met de kinderen heeft is namelijk beperkt. Volgens Annemarie draagt zijzelf zo goed als volledig de zorg voor de kinderen. Ze vraagt de SVB daarom welke bewijzen haar ex-partner heeft aangeleverd over zijn onderhoudsbijdrage. De SVB wil deze informatie om privacy-redenen niet met haar delen. Annemarie meent dat de SVB ten onrechte kinderbijslag aan haar ex-partner heeft verstrekt en vraagt de SVB de zaak zo snel mogelijk recht te zetten.

Welke reactie komt er op de klacht?

Bij brief van 17 augustus 2020 reageert de SVB op de klacht van Annemarie. Hierin herhaalt de SVB dat Annemarie kinderbijslag in Nederland heeft aangevraagd, maar dat zij daarop geen recht heeft omdat zij in België werkt. De SVB heeft de Belgische kinderbijslaginstantie Mensura op 17 juli 2017 ingelicht over toekenning van kinderbijslag aan Annemaries ex-partner in Nederland. Dat Annemarie desondanks vanuit België volledige kinderbijslag toegekend heeft gekregen, vindt de SVB vervelend. De SVB ziet dit echter niet als een gevolg van eigen onjuist handelen. De SVB geeft aan het Belgische Infino op 14 augustus 2020 te

hebben gewezen op de eerdere brief van 17 juli 2017. Daarin stond dat de ex-partner van Annemarie vanaf het tweede kwartaal van 2017 kinderbijslag kreeg en dat er vanaf 1 april 2017 een voorrangrecht in Nederland is ontstaan. Dit betekent volgens Europese regelgeving dat Nederland en niet België het land is dat kinderbijslag moet betalen. De SVB vindt Annemaries klacht niet gegrond.

Wat was de aanleiding voor de klacht bij de Nationale ombudsman?

Annemarie blijft erbij dat de SVB ten onrechte kinderbijslag aan haar ex-partner heeft toegekend. Op 20 augustus 2020 dient zij daarom een klacht in bij de Nationale ombudsman. Ze benadrukt in haar klacht dat haar kinderen bij haar wonen en dat haar ex-partner geen enkele bijdrage of alimentatie voor de kinderen betaalt. Daarbij is door de rechter bevestigd dat het recht om kinderbijslag te innen haar toekomt. Dit is in het ouderschapsplan vastgelegd. Annemarie geeft aan dat ze de kinderen vaak zelf iedere twee weken naar hun vader brengt, omdat ze hem anders niet zouden zien.

In haar brief aan de Nationale ombudsman schrijft Annemarie ook dat zij in 2017 al een vermoeden had dat het niet goed zat met de kinderbijslag. Ze heeft daarover meermaals telefonisch en schriftelijk contact gehad met de SVB. Ze ging ervan uit dat de SVB de zaak verder zou oppakken. Omdat ze toen kinderbijslag in België ontving, heeft ze het er destijds verder bij gelaten. Nu Infino in België alsnog kinderbijslag van haar terugvordert, wil Annemarie graag dat de zaak wordt rechtgezet. Zij vindt het niet kunnen dat zij en haar kinderen op deze manier in de schulden raken. Zij wil verder dat de SVB in de toekomst geen kinderbijslag meer betaalt aan haar ex-partner, omdat dit gevolgen heeft voor haar recht op kinderbijslag in België.

Wat heeft de Nationale ombudsman onderzocht?

Bij brief van 10 december 2020 vraagt de Nationale ombudsman de SVB om een reactie op de klacht van Annemarie. Daarbij vraagt de ombudsman ook de stukken op uit het kinderbijslagdossier. Verder vraagt de ombudsman de SVB hoe het besluit om de ex-partner van Annemarie kinderbijslag toe te kennen past bij de situatie van Annemarie en de afspraken in het ouderschapsplan.

Na ontvangst van de stukken en een eerste reactie van de SVB stelt de Nationale ombudsman nog een aantal vervolgvragen. Zo wil hij weten of Annemarie, juridisch gezien, eigenlijk geen belanghebbende is bij het besluit dat de SVB heeft genomen over de kinderbijslag voor haar ex-partner. Hoe kijkt de SVB hier tegenaan? En is het gebruikelijk dat de SVB bij toekenning van kinderbijslag aan de ene ouder, de andere ouder daarvan niet op de hoogte stelt? Ook valt in de brief van 6 oktober 2017 op dat de SVB Annemarie niet wijst op eventuele gevolgen van de toekenning van kinderbijslag aan haar ex-partner in Nederland voor haar kinderbijslagrechten in België. De ombudsman wil graag weten welke mogelijkheden de SVB hier ziet tot verbetering van de voorlichting.

Hoe reageerde de SVB?

In een eerste reactie op de vragen van de Nationale ombudsman laat de SVB op 2 februari 2021 weten begrip te hebben voor de gevoelens van Annemarie in deze kwestie. De SVB kan zich voorstellen dat het voor Annemarie moeilijk te begrijpen is dat haar ex-partner kinderbijslag toegekend heeft gekregen. Zeker gezien de afspraken die Annemarie en haar ex-partner in het ouderschapsplan hebben gemaakt. De SVB heeft geprobeerd om Annemarie uit te leggen hoe hij tot toekenning van kinderbijslag aan haar ex-partner is gekomen en vindt het jammer dat dit niet is gelukt. De SVB merkt op dat het zich moet houden aan de wettelijke regels en blijft erbij dat de toekenning aan Annemaries ex-partner terecht is.

Van 1 april 2017 tot en met 30 juni 2018 heeft de SVB gezinsbijslag toegekend aan Annemaries ex-partner. De SVB gebruikt de term gezinsbijslag, omdat in deze zaak Europese regels gelden. Gezinsbijslag is de

verzamelterm voor kinderbijslag, kindgebonden budget en kinderopvangtoeslag. De term kinderbijslag gebruikt de SVB als alleen de Nederlandse kinderbijslagregels gelden, zoals wanneer de beide ouders of verzorgers van een kind in Nederland wonen en werken. Vanwege haar werk is Annemarie in België verzekerd voor de sociale wetgeving. Op basis van Europese wet- en regelgeving is een persoon bij voorrang verzekerd in het land waar hij werkt.² De SVB moet beoordelen of er een voorrangrecht is in Nederland of België.

Annemaries ex-partner had van 1 april 2017 tot en met 30 juni 2018 een inkomen of uitkering in Nederland. Annemarie had tegelijkertijd een inkomen uit werk in België. Er kon dus recht bestaan op gezinsbijslag in Nederland voor de ex-partner óf in België voor Annemarie. Volgens Europese wet- en regelgeving bepaalt in zo'n situatie de woonplaats van de kinderen welk land voorrang heeft om gezinsbijslag uit te keren. De SVB kon zich in dit geval niet laten leiden door de afspraken tussen Annemarie en haar ex-partner uit het ouderschapsplan. Europese wet- en regelgeving gaat namelijk voor op nationale wet- en regelgeving. Deze afspraken wegen niet mee bij de vaststelling van het voorrangrecht.³

De kinderen wonen in dit geval in Nederland. Bij de beoordeling van het recht op gezinsbijslag voor de ex-partner geldt de aanvullende eis dat hij in voldoende mate moet bijdragen aan het onderhoud van de kinderen. Dat is omdat de kinderen niet bij hem wonen, maar hun hoofdverblijfplaats hebben bij Annemarie. Dat betekent dat hij per kwartaal en per kind een bedrag van € 416,- moest bijdragen aan het onderhoud.⁴ Volgens de SVB kon Annemaries ex-partner aantonen dat hij op dat moment voldoende bijdroeg aan het onderhoud van de kinderen. Daarom was er bij voorrang recht in Nederland en kende de SVB gezinsbijslag toe aan Annemaries ex-partner. Bij brief van 17 juli 2017 heeft de SVB zijn ketenpartner in België hierover geïnformeerd. Volgens de SVB had Annemaries recht op gezinsbijslag in België met deze informatie kunnen worden aangepast. De SVB vindt het vervelend dat dit niet is gebeurd en dat Annemarie daardoor een bedrag moet terugbetalen.

Naar aanleiding van vervolgvragen van de Nationale ombudsman laat de SVB op 4 maart 2021 weten dat Annemarie volgens de SVB geen belanghebbende is bij het toekenningsbesluit, gericht aan haar ex-partner. Alleen de persoon tot wie een beschikking is gericht, is volgens de SVB belanghebbende.⁵ Bij kinderbijslag in Nederland beschouwt de SVB de partner van de aanvrager ook als belanghebbende als deze deel uitmaakt van het huishouden van de aanvrager én zij beiden in beginsel recht hebben op kinderbijslag. Personen die de SVB nadrukkelijk niet als belanghebbenden in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) beschouwt, zijn ex-partners van degenen aan wie kinderbijslag wordt uitbetaald. Deze ex-partners kunnen zelf om uitbetaling van de kinderbijslag vragen en zij ontvangen daarover dan een eigen beschikking.

Verder geeft de SVB aan dat het op grond van de Algemene verordening gegevensbescherming zorgvuldig moet omgaan met het verstrekken van informatie. Aan derden (anderen dan de belanghebbende bij een beslissing) verstrekt de SVB alleen algemene informatie. Als er recht is op gezinsbijslag in twee landen, informeert de SVB de ketenpartner in het andere land. Als beide ouders/verzorgers in Nederland wonen en werken en Nederlandse wet- en regelgeving van toepassing is, informeert de SVB één ouder of beide ouders.⁶

² Verordening (EG) 883/2004

https://www.svb.nl/Images/toelichting_basisverordening.pdf

³ Beleidsregel Samenloop en anticumulatie van nationale en buitenlandse gezinsbijslagen (SB2159)

https://puc.overheid.nl/svb/doc/PUC_2159_20/2/

⁴ Beleidsregel Voldoen aan de onderhoudsvoorwaarden (SB1057)

https://puc.overheid.nl/svb/doc/PUC_1057_20/6/

⁵ Beleidsregel Belanghebbende (SB3192)

https://puc.overheid.nl/svb/doc/PUC_3192_20/11/

⁶ Wanneer de kinderbijslag is toegekend aan ouder A (ouder A heeft een actief recht) en ouder B vraagt kinderbijslag aan, dan vraagt de SVB informatie aan ouder A over eventuele wijzigingen in de leefsituatie van de kinderen. Komt de SVB tot de conclusie dat ouder A niet langer recht heeft en de kinderbijslag wordt toegekend aan ouder B, dan ontvangt ouder A een beëindigingsbeschikking. Wanneer ouder A aanspraak maakt op kinderbijslag en er is voor de kinderen geen actief recht toegekend aan ouder B, dan informeert de SVB alleen ouder A over toekenning van kinderbijslag.

De SVB vindt zichzelf niet de aangewezen partij om Annemarie te informeren over de precieze gevolgen voor haar kinderbijslagrechten in België. De SVB beperkt zich tot het geven van algemene uitleg over gezinsbijslag, voorrangrecht en mogelijke gevolgen van het verschuiven van het voorrangrecht van het ene naar het andere land. Voor meer concrete informatie verwijst de SVB naar de Belgische kinderbijslaginstantie. Wel is de SVB bezig met het herontwerpen van klantbrieven, waaronder de toekenningsbeschikking kinderbijslag. De SVB zoekt naar mogelijkheden om klanten in een vergelijkbare situatie als die van Annemarie voor te lichten over samenloop en de mogelijke effecten op het recht in het ene land wanneer in het andere land iets verandert. Vanwege de ingewikkeldheid en omdat verschillende factoren van invloed zijn op het recht bij samenloop tussen landen, lijkt de toekenningsbeschikking niet het juiste middel. Daarom onderzoekt de SVB of hij via de website meer informatie kan geven over samenloop tussen landen en verschillende situaties die kunnen voorkomen.

Hoe reageerde Annemarie?

Annemarie geeft aan de reactie van de SVB te begrijpen, maar ze vindt het in haar geval een wrange conclusie. Ze begrijpt dat het gaat om een bijzondere situatie. Ze spreekt de hoop uit dat de SVB haar in de toekomst tijdig informeert. Ook hoopt ze dat de SVB haar, gezien haar specifieke omstandigheden, in de toekomst als belanghebbende zal beschouwen.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Annemarie klaagt erover dat de SVB kinderbijslag heeft toegekend aan haar ex-partner en haar daarover onvoldoende heeft geïnformeerd. Zij vindt daarom dat de SVB onzorgvuldig heeft gehandeld. In de loop van het onderzoek naar deze klacht werd duidelijk dat niet alleen de informatieverstrekking door de SVB aan Annemarie een rol speelde in deze zaak, maar ook de communicatie tussen de SVB en de Belgische kinderbijslaginstantie.

De Nationale ombudsman toetst Annemaries klacht aan het behoorlijkheidsvereiste van fair play.

Uit het behoorlijkheidsvereiste fair play volgt dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij zorgt voor een eerlijke gang van zaken. De overheid heeft een open houding waarbij de burger de gelegenheid krijgt zijn standpunt en daarbij horende feiten naar voren te brengen en te verdedigen en het daaraan tegenovergestelde standpunt te bestrijden (hoor en wederhoor). De overheidsinstantie speelt daarbij open kaart en geeft actief informatie over de procedurele mogelijkheden die de burger kan benutten.

De SVB beschouwt Annemarie niet als belanghebbende in deze kwestie. Volgens de SVB is dat alleen de persoon tot wie de beschikking is gericht. In de specifieke situatie van Annemarie is het echter lastig uit te leggen dat zij door de SVB niet als belanghebbende wordt gezien. Het besluit over toekenning van kinderbijslag aan haar ex-partner heeft immers financiële gevolgen voor haar. De SVB sluit bij grensoverschrijdende kinderbijslagaanspraken blijkbaar aan bij de werkwijze in zaken waarbij beide partners in Nederland wonen en werken. Hierbij wordt geen rekening gehouden met bijzondere gevallen zoals de zaak van Annemarie. Daardoor heeft Annemarie geen rechtsingang om op te komen tegen de toekenning van kinderbijslag aan haar ex-partner. Zij kan zich op deze manier niet verweren tegen de gevolgen daarvan voor haar.

De Awb ziet degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken als belanghebbende. Duidelijk is dat Annemarie zo'n belang heeft, waar het gaat om het toekenningsbesluit gericht aan haar ex-partner. Daarom had de SVB haar naar het oordeel van de Nationale ombudsman in ieder geval moeten informeren over dit besluit. Toen de SVB op 17 juli 2017 een kopie van het toekenningsbesluit stuurde aan de Belgische kinderbijslaginstantie, had er ook een afschrift naar Annemarie moeten gaan. Daarmee had de SVB haar de

mogelijkheid gegeven om zelf een vinger aan de pols te houden bij de Belgische kinderbijslaginstantie. Daarnaast had de SVB haar de gelegenheid moeten geven om op het besluit te reageren. Ook had de SVB ervoor kunnen kiezen om de brief van Annemarie van 2 oktober 2017 op te vatten als een bezwaarschrift, gericht tegen de toekenning van kinderbijslag aan haar ex-partner. Voor zover de SVB op dat moment nog twijfelde of Annemarie op grond van de Awb als belanghebbende moest worden gezien, had een uitspraak van de rechter hierover dan duidelijkheid kunnen geven.

Verder had het naar het oordeel van de Nationale ombudsman op de weg van de SVB gelegen om Annemarie eerder te informeren over de werking van grensoverschrijdende kinderbijslagaanspraken. Pas na vragen van de Nationale ombudsman gaf de SVB een uitgebreide toelichting op de specifieke situatie van Annemarie en haar ex-partner. Ook volgde daarbij pas uitleg van de SVB over de werking van Europese wet- en regelgeving en dat deze regels voortgaan op de afspraken die Annemarie en haar ex-partner onderling hebben gemaakt in het ouderschapsplan. Had de SVB haar hierover wel meteen goed geïnformeerd, dan was het voor Annemarie in ieder geval eerder duidelijk geweest dat een aanvraag door haar ex-partner gevolgen zou kunnen hebben voor haar recht op Belgische kinderbijslag.

Dat het uiteindelijk aan de Belgische instantie was om Annemarie te informeren over de precieze gevolgen voor haar Belgische kinderbijslagrechten, kan de Nationale ombudsman begrijpen. Dat geldt echter niet voor het feit dat de Belgische instantie blijkbaar eerder op de hoogte was van de toekenning van kinderbijslag aan de ex-partner dan Annemarie zelf. Dit wringt vooral omdat de financiële gevolgen van toekenning van kinderbijslag aan de ex-partner in Nederland voor rekening komen van Annemarie en zij deze rekening bovendien pas enkele jaren later gepresenteerd kreeg. De ombudsman vindt dat de samenwerking tussen de SVB en zijn Belgische collega's in dit opzicht beter had gekund.⁷ De SVB zou, bij de opvolging van aangeleverde informatie in individuele zaken, een vinger aan de pols moeten houden. Zeker wanneer betrokkene, zoals hier Annemarie, niet over alle informatie beschikt. Dat dit in het geval van Annemarie is gebeurd, is niet gebleken.

Conclusie

De klacht over de gang van zaken rond toekenning door de SVB van kinderbijslag aan de ex-partner van Annemarie is gegrond, omdat de SVB is tekortgeschoten in de naleving van het fair play-vereiste.

Aanbevelingen

De Nationale ombudsman doet de volgende aanbevelingen aan de SVB:

- Zorg ervoor dat derde-belanghebbenden als Annemarie ook bij de besluitvorming over toekenning van kinderbijslag aan de ex-partner worden betrokken.

⁷ In een rapport van 4 februari 2020 (Rapportnummer 2020/004) heeft de Nationale ombudsman zich al eerder uitgelaten over de samenwerking tussen de SVB en ketenpartners bij het vaststellen van het recht op gezinsbijslag. De Nationale ombudsman vindt dat het geval van Annemarie nogmaals laat zien dat er verbeteringen nodig zijn in de (internationale) samenwerking tussen de SVB en de betrokken kinderbijslaginstanties in het buitenland. Hij vindt dat de overheidsinstanties zich gezamenlijk moeten inspannen om onwenselijke situaties, zoals in dit geval, in het vervolg te voorkomen. Daarom zal een kopie van dit rapport ook ter kennisgeving worden toegezonden aan de Vlaamse Ombudsdienst in België en aan Infino.

- Geef tijdige en duidelijke informatie aan burgers die te maken hebben of krijgen met grensoverschrijdende kinderbijslag/gezinsbijslag. Ga er daarbij niet zonder meer van uit dat de buitenlandse kinderbijslaging instantie hiervoor zorgdraagt.
- Monitor informatie-uitwisseling met kinderbijslaging instanties in het buitenland en zorg ervoor dat er een terugkoppeling komt op uitgewisselde informatie en signalen.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen